

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Urto/6/2020                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5020010014                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.10.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Šišková            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:5020010014.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Martiny Zelenákovéj, na neverejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2020 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného Q. F. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 1. júla 2020, sp. zn. 0Ntc/14/2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Q. F. z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „krajský súd“) rozsudkom z 1. júla 2020, sp. zn. 0Ntc/14/2020 rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 549/2011 Z. z.“), uznáva a vykoná vo výroku o vine a treste odňatia slobody, rozsudok Krajského súdu Piotrków Trybunalski, sp. zn. III K 103/17 zo 14. decembra 2018, v spojení s rozsudkom Odvolacieho súdu v Lodži, sp. zn. II Aka 98/19 z 18. júla 2019, ktorým bol Q. F., (ďalej aj len „odsúdený“) narodený XX. Y. XXXX v O., C., trvale bytom T. č. X, N., okr. T. O., štátny občan Slovenskej republiky, uznaný za vinného pre úmyselné obchodovanie s kradnutým tovarom s podstatnou hodnotou a s tým spojené pranie špinavých peňazí podľa čl. 291 § 1 poľského Trestného zákona v spojení s čl. 294 § 1 a čl. 299 § 1 a 5 v spojení s čl. 11 § 2 poľského Trestného zákona, ktoré sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 4. marca 2015 v obci Zawiercie, konajúc spoločne a podľa dohody s P. O. a inými osobami s cieľom dosiahnuť majetkový prospech, a chtiac zmať zistenie trestného pôvodu a miesta uloženia prijatých peňazí na bankové účty, prijal na seba založený firemný účet spoločnosti Y. s.r.o. v banke W. oddelenie v N. sumu 2.342.000,00 poľských zlotých poukázanú z firemného účtu spoločnosti B. s.r.o., o ktorej vedel, že jej časť, čiže suma 2.338.200,00 poľských zlotých, ktorá tvorí majetok s podstatnou hodnotou, bola získaná v dôsledku zakázaného činu, čím spôsobil škodu banke B. - W. X. so sídlom v H. a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok na území Slovenskej republiky. Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude odsúdený vykonávať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal odsúdený odvolanie z 10. júla 2020 (č. 1. 58). Odvolanie v podstate odôvodnil s poukazom na § 16 ods. 1 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z., že súd rozhodne o odmietnutí uznania výkonu rozhodnutia, ak odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním na výkon rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje. Pričom poukázal na vyjadrenie Krajskej prokuratúry Žilina zo 16. júna 2020, sp. zn.: KPtm 26/20/5500, kde prokurátor konštatuje, že pod písmenom k) v bode 1 odsúdený výslovne uviedol, že „súhlasí s odovzdaním rozsudku na výkon príslušnému slovenskému súdu“. V súvislosti s uvedeným tvrdením uviedol, že z čl. 5 spisu vyplýva nasledovné:

k) Stanovisko odsúdenej osoby:

x 1. Odsúdená osoba nemohla byť vypočutá, lebo už je na území vykonávacieho štátu. Avšak obhajca Q. F. v liste z 12. novembra 2019 po nadviazaní kontaktu s odsúdeným oznámil, že Q. F. súhlasí s odovzdaním rozsudku na výkon príslušnému slovenskému súdu.

Uviedol, že v súvislosti s uvedeným nie je zrejmé, či súčasťou uvedeného listu z 12. novembra 2019 je i vyhlásenie samotného odsúdeného, v ktorom vyslovil súhlas s odovzdaním rozsudku na výkon príslušnému slovenskému súdu.

Právo vyjadriť súhlas/nesúhlas s odovzdaním rozsudku na výkon príslušnému slovenskému súdu patrí výlučne samotnému obvinenému. Ďalej uviedol, že pokiaľ prílohou uvedeného listu nie je samotné vyhlásenie odsúdeného, nie je možné list obhajcu odsúdeného z 12. novembra 2019 považovať za súhlas odsúdeného. Toto právo výslovne prináleží iba odsúdenému a nie obhajcovi a to i v prípade, že je splnomocnený na zastupovanie.

Podľa názoru obvineného bolo s poukazom na uvedené pochybnosti povinnosťou Krajského súdu v Žiline postupovať v zmysle § 16 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. a vyžiadať si stanovisko, resp. požiadať o zaslanie dodatočných informácií na spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené obvinený konštatoval, že neboli splnené podmienky na uznanie a výkon rozsudku Krajského súdu v Piotrków Trybunalski, sp. zn. III K 103/17 zo 14. decembra 2018 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu v Lodži, sp. zn. II Aka 98/18 z 18. júla 2019, a to pre nesplnenie podmienky uvedenej v § 16 ods. 1 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z.

V petite odvolaciemu súdu navrhol, aby v celom rozsahu zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorý bol vyhlásený dňa 1. júla 2020 v konaní vedenom pod sp. zn. 0Ntc/14/2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Svoje odvolanie odsúdený Q. F. doplnil podaním zo 17. júla 2020. V doplnení uviedol, že prostredníctvom svojho obhajcu v Poľskej republike podal dňa 25. septembra 2019 kasačný opravný prostriedok (obdoba dovolania) proti rozsudku odvolacieho súdu v Lodži z 18. júla 2019, ktorý vo výrokovej časti čiastočne potvrdil v platnosti a čiastočne pozmenil rozsudok Krajského súdu v Piotrowe Trybunalskom zo 14. decembra 2018, sp. zn. III 103/17. Poukázal aj na to, že v rámci kasačnej sťažnosti podal i návrh na odklad namietaného rozhodnutia. Vzhľadom na to, že vyššie uvedenej kasačnej sťažnosti nebolo do dnešného dňa rozhodnuté, navrhol, aby odvolací súd zrušil v celom rozsahu rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorý bol vyhlásený dňa 1. júla 2020 v konaní vedenom pod sp. zn. 0Ntc/14/2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Svojím druhým doplnením odvolania zo 7. septembra 2020 odsúdený oznámil (upresnil), že podáva odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku Krajského súdu v Žiline, ktorý bol vyhlásený 1. júla 2020 pod sp. zn. 0Ntc/14/2020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí zák. č. 549/2011 v znení neskorších predpisov ), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného dôvodné nie je.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor, alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie

rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 <. vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v ods. 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Odsúdený Q. F. je slovenský štátny občan s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Výkon rozhodnutia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je premlčaný. Skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, vykazuje zákonné znaky trestného činu legalizácie z príjmov trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona Slovenskej republiky. Dĺžka výkonu trestnej sankcie je jeden rok, a teda presahuje šesť mesiacov. Je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má v ňom obvyklý pobyt.

Odsúdený v odvolaní namietal, že nedal osobne súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia príslušnému slovenskému súdu, hoci podľa jeho názoru sa takýto súhlas vyžaduje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bod. 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom štáte žije. Skutočnosť, že odsúdený je občanom Slovenskej republiky preukazuje napríklad potvrdenie Okresného úradu Žilina (č. l. 30), lustrácia v Registri obyvateľov (č. l. 25), Potvrdenie (osvedčenie), kde je pod písmenom d) uvedené, že odsúdená osoba sa zdržiava vo vykonávajúcom štáte, teda na území Slovenskej republiky (č. l. 2). Pomerne jednoznačným sa javí aj samotné stanovisko odsúdenej osoby nachádzajúce sa pod písmenom k) predmetného Potvrdenia (osvedčenia), ktoré uvádza, že osoba nemohla byť vypočutá, lebo už je na území vykonávajúceho štátu, teda na území Slovenskej republiky. Horeuvedený výpočet dôkazov preukazujúci prítomnosť odsúdeného na území Slovenskej republiky, ako aj skutočnosť, že je občanom Slovenskej republiky potvrdzuje aj to, že si odsúdený preberá písomnosti z adresy T. X, N., X. H. (č. l. 55). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že je dostatočným spôsobom preukázané štátne občianstvo, ako aj prítomnosť odsúdeného na území Slovenskej republiky (obvyklý pobyt). Súhlas odsúdeného s odovzdaním a výkonom rozhodnutia potrebný nie je (čl. 6 bod 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008). V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 762/2016-9.

Odsúdený v odvolaní ďalej namietal, že je potrebné zrušiť rozsudok Krajského súdu v Žiline z 1. júla 2020, sp. zn. 0Ntc/14/2020 z dôvodu, že v Poľskej republike podal 25. septembra 2019 opravný prostriedok (ekvivalent dovolania) proti rozsudku odvolacieho súdu v Lodži z 18. júla 2019. V rámci uplatnenia tohto opravného prostriedku podal návrh na odklad rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu uvádza: skutočnosť, že odsúdený podal v rámci cudzokrajného konania opravný prostriedok, žiadnym spôsobom neodôvodňuje odmietnutie uznania výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z. a žiadnym spôsobom nezakladá dôvodnosť na zrušenie takéhoto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky záverom konštatuje, že Krajský súd v Žiline postupoval pri rozhodovaní zákonným spôsobom, rešpektoval zákonné lehoty a podmienky upravujúce uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky. Správne rozhodol krajský súd aj o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je vyjadrené v enunciiate tohto uznesenia.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.